

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸੈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੀ.ਐਲ. ਚੇਪੜਾ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਫਕੀਰ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਰਦਾਰਨੀ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜਵਾਬਦੇਹ. 1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 63-ਡੀ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ- ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ- ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ- ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ- ਪੁੱਤਰ- ਕੀ ਮੌਰਗੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ- ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ?

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ' ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸ੍ਰੀ ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਦਾਅਵਾ: ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਲਈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਡੀ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਮਸਤਾਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬੀ.ਕੇ. ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਫਲਸੈ, ਜੇ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ 7 ਜੂਨ 1949 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 75,000/-, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਡੀਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਉਸ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਨੂੰ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। 95,000/- ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ। ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੂਨ 1954 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਐੱਸ ਬੀ ਕੈਪੂਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ. 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1959 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਟਕਰਾਅ ਓਈ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; --

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਦਲੀਲ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, 513 ਇੰਡ ਐਪ 129: (ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 50) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ

ਵਿੱਚ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1908 ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 1905 ਅਤੇ 1907 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ:---

(1) ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਵੰਡੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ ਲੋੜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸਟੇਟ ਕੁਆ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਜਾਂ ਬੇੜ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ

(2) ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ.

(3) ਜੇ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬੇੜ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਪੂਰਵ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ, ਭਾਵ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬੇੜ ਪਾਇਆ, ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਿੰਘ, 51 ਆਲ 136: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਆਲ 596) (ਐਫ.ਬੀ.) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ

ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਸਨ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਮੁਖਰਜੀ ਐਂਡ ਬੁਆਏਜ਼ ਜੇਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ' ਤੇ। ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਜੇ.ਜੇ. ਇਸ ਗੱਲ ' ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿਚ ' ਕਰਜ਼ਾ ' ਸ਼ਬਦ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿਚ ' ਕਰਜ਼ਾ ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ. ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ।

ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਸਾਰੇ 685, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ' ਕਰਜ਼ਾ ' ਸ਼ਬਦ, 51 ਇੰਡ ਐਪ 129: (ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 50) ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਮਿਸਰਾ, ਕੋਲ ਅਤੇ ਚੰਦੀਰਾਮਣੀ ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ:

"ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ, 51 ਇੰਡ ਐਪ 129: (ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 50) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ' ਕਰਜ਼ਾ ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਆਮ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ਸੈਤ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਵੀਡੈਂਟ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਮੈਡ 961 ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ' ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ,

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਹੇਮ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲਹ 815 ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਸੀ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸੀ, ਜੇ.:

"ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਤੋਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਲਹ 585 ਵਿੱਚ, ਐਡੀਸਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੋਰਗੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੰਪੱਤੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੈ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਪੁੰਜ 39, ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਕੇਸ ਲਾਅ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ:

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਸਹਿ-ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੈਸਾ ਉਹ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ

ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਹ।"

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ILR 51 AD 136 : (AIR 1928 All 596) (FB), ਸੁਲੇਮਾਨ, A. C, J. ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ 'ਇਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ', ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਰੋ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਕੇਸ। ਯਕੀਨਨ, ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ p, 101 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ - 'ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' - ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਭਰਮੱਪਾ ਮੁਰਦੇਪਾ ਬਨਾਮ ਹਨਰਨੰਤੱਪਾ ਟਿਪੰਨਾ ਬੇਲੂਡੀ, ਏਆਈਆਰ 1943 ਬੋਮ 451, ਬੀਓਮੋਟ ਵਿੱਚ। ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਵੈਸਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1939 ਲਰ 585, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

"ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇੜ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਵਿਆਜ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ।"

ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੀਓਮੋਟ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਵਿਆਜ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿਓ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਗਣਪਤੀ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਮੋਤੀਰਾਮ, ਏਆਈਆਰ 1947 ਨਾਗ 69 ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪੁੱਤਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੇੜ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੋ ਭਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਦਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਹੈ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਮੈਡ 961 (ਐਫਬੀ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ:

1. ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਸਰਲ ਲਈ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਉੱਤੇ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ;

2. ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ; ਅਤੇ

3. ਬੇਟੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ? "

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਜੋ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪੰਨਾ (72) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 977:

"ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ, 51 ਇੰਡ ਐਪ 129: (ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 50), ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਿਆਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੋਲੇ। ਪਰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਉਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਕੀ ਪਿਤਾ 'ਕਵਾ' ਮੌਰਗੋਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡਿਕਰੀ ਕੁਆ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਡਿਕਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੌਰਗੋਜ਼ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੁਆਰਾ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋੜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ - ਇਹ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਮੌਰਗੋਜ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਪਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਅੰਤਮ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ।"

ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ, 51 ਇੰਡ ਐਪ 129: (ਏਆਈਆਰ 1924 ਪੀਸੀ 50) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨੰਬਰ 3. ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਨੰ. 2 ਨੰ. 3. ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ:

1. ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਵੰਡੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ ਲੋੜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕੁਆ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਜਾਂ ਬੇੜ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
2. ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ' ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਰਗੇਜ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ; ਪਰ
3. ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ' ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਲ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਹਿੰਦੂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਿਆਪੂਰਣ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕੋ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਜਗਦੀਸ਼ ਪਰਸ਼ਾਦਾ ਕੇਸ, ILR 51 ਸਾਰੇ 136 ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਆਲ 596) (ਐਫ.ਬੀ.), ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਾ" ਦੂਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਿਰ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1939 ਲਹਿ 585 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ

ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 58, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 63, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰੁਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾ ਰਾਓ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸੂਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਮੁਸ਼ਕਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, "ਜੇ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ (ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਉਸ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੈ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਾਰ 815 ਵਿਚ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਡਿਕਰੀਟਲ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਡਿਕਰੀ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਤੋਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਇੱਕ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।